

kan gjøre Brug af i samme Retning, saa er jeg til Tjeneste, thi naaget Meget brændte for mig paa Christiansborg, har jeg endnu Udstilligt, der er til de Herrer's Tjeneste. Det ærede Medlem sagde, at naar det ikke var lykkes de Herrer at gennemføre deres Program, saa var det ikke deres Skyld; men derom ere vi ikke enige. Jeg paastaar aldeles bestemt, at det er de Herrer's egen Skyld, at det ikke er lykkes dem at gennemføre endog saa det mindste Punkt i det Program, som det ærede Medlem laante hos mig; og naar han saa bruger saadanne Udtryk overfor Regjeringen, som at den har gjort et klart og utvetydigt Grundlovsbrud, og at Regjeringen siger, at fordi den ikke kan opnaa, hvad den vil, med Loven, saa vil den gaa udenfor Loven. . . .

Formanden (Berg): Det er Udtryk, som jeg har paatalt; de kunne ikke optages.

Dinesen: Ja, jeg bebreider ikke det ærede Medlem, at han har brugt de Udtryk.

Formanden (Berg): Men jeg har paatalt dem, og de kunne ikke optages til Forhandling.

Dinesen: Jeg vil kun sige, at det er mig et Vidnesbyrd mere, end jeg allerede kjendte i Forveien, om, at de Herrer ikke evne at gennemføre deres Program; thi de skulle holde sig til Fortolkninger af saadan Natur, at de ikke kunne Andet end behøve den høieste Grad af Overbærenhed for ikke at blive tiltalte for, hvad de sige.

Bojsen: Der er ganske vist ikke fremkommet noget væsentligt Nytt i de Udtalelser fra Mindretallets Side heri Salen, som vi have hørt i Dag, og det er vel ogsaa muligt, at der vanskeligt kan siges noget Nytt efter disse to Dages Forhandling. Der er imidlertid dog en lille Bemærkning, som jeg kunde tilføie, skjøndt det delvis er en Gjentagelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) kom tilbage til Anten mod Oppositionen om det manglende eller utilstrækkelige Program. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det vidner aabenbart om en Uklarhed i hans Tankegang, thi det er ikke Mindretallet, der har at foreskrive Flertallet det Program, det skal rette sig efter, men det er Flertallet selv, der skriver sit Program, og det er dets Vælgere, der anerkjende det og slaa det fast. Det ærede

Medlem gjør sig skyldig i den samme Misforstaaelse, som Regjeringen fra sit Standpunkt gjør sig skyldig i, naar den siger, at den ikke kan vige sin Plads, før den kan bestemme, hvem der skal blive dens Efterfølgere. Saa samme Maade mener det ærede Medlem, at han og hans Venner skulle kunne foreskrive Thingets Flertal, Oppositionen, det Program, hvorefter den vil handle. Jeg tror, at det er Noget, man har at overlade til Flertallet selv og det Flertal af Landets Vælgere, som har godkjendt dets Fremgangsmaade, og i den Henseende har Flertallets Program, synes jeg, været ret heldigt og praktisk, thi paa Basis deraf er der efterhaanden blevet samlet $\frac{4}{5}$ af Folkethinget. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har gjentagne Gange rost sig af, at han har sin Kramliste i Orden. Jeg skal ikke gjøre Forsøg paa at bringe Uorden i denne Kramliste, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa den underlige Tilbøielighed, som dette ærede Medlem har tilfælles med flere andre Høiretalere, til evig og altid at komme tilbage til Oprindelsen af den store politiske Krise her i Landet som et blot personligt Spørgsmaal. Det ærede Medlem og hans Venner have i tidligere Tider saa ofte bestjæstiget sig med Omdannelse af Ministerier, at de have vænnet sig til at betragte dem som rent personlige Spørgsmaal. Kommer det til Stykket, tror jeg, at det vel skal vise sig, saavel ved Flertallets som ved Mindretallets Forhold til Grundlovens § 13, at det alligevel bliver Flertallet, der bliver mest loyalt overfor Paragrafen. Vi lægge trngt Spørgsmaalet om de Personer, der skulle bære Fremtiden, i Kongens Haand, men kræve ganske vist, at vi skulle have et saadant Regjerings-system her til Lands, som svarer til Forfatningen, og som kan arbejde med Forfatningen, som det skal. Derfor overlade vi disse Spørgsmaal om, hvilke Personer der skulle blive disse Ministres Afsløgere, og hvad de Herrer videre fordybe sig i med Hensyn til Folks Kvalifikationer, ganske til ham og hans Venner.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning.

Bojsens Forslag om, at under Henviisning til den den 19de November d. A. vedtagne Udtalelse gaar Folkethinget over til Dagsordenen, vedtoges med 66 Stemmer mod 15.